

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2990

гр. София, 20.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в закрито заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **2868** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Л. БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], Комплекс БПС, Бизнес парк С. № 1, [жилищен адрес] представлявано от Б. С. Д. – управител, и А. Д. П. – прокуриснт, чрез адв. Ц. Н. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0248-000018/04.02.2024 г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от началник на РУ към ОДМВР – В., РУ – Бяла С., с която на дружеството жалбоподател е наложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство – товарен автомобил Ф. К., с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта до решаването на спора по същество. По отношение на искането за спиране на изпълнението не се посочват конкретни обстоятелства, които биха възникнали в резултат от допуснатото предварително изпълнение и чието проявление би имало за последица причиняване на жалбоподателя на значителни и трудно поправими вреди. Позовава се единствено на твърдението, че заповедта е незаконосъобразна и ще доведе до значителни вреди за дружеството предвид предмета му на дейност, а именно извършване на лизингови сделки с ППС, предмет на които е и процесното, на което е прекратена регистрацията. Отделно от това, дружеството ползвател на автомобила – ОУ ДЖИ ТРАНС АД, ЕИК[ЕИК], извършва с превозни средства, предоставени на лизинг, транспортна дейност, отдава под наем транспортни средства и извършва комплексни транспортни услуги. В тази връзка се сочи, че предварителното изпълнение на акта би довело до значителни икономически вреди,

които са противопоставими по тежест и значимост на презумирания интерес, в чиято защита е допуснато то. Моли да бъде уважено искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта на основание чл. 166, ал. 2 от АПК.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. В конкретния случай спрямо П. Л. БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], Комплекс БПС, Бизнес парк С. № 1, [жилищен адрес] е приложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство – товарен автомобил Ф. К., с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ. Налице е допуснато по силата на отделен закон предварително изпълнение на визираните в чл. 171 от ЗДвП актове за прилагане на ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В специалния закон не е предвидена забрана за съдебен контрол. Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, заедно с жалбата срещу последния, която е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд, разпоредбата на чл.166, ал.2 от АПК за спиране изпълнението на административния акт е обща разпоредба за съдебен контрол, приложима по отношение на всички актове, с които е допуснато по силата на отделни закони предварително изпълнение на административен акт, когато законът не предвижда изрична забрана за съдебен контрол (каквто е настоящият случай). Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Анализът на текста води до обосноваия извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или трудно поправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя. В настоящия случай с жалбата не са представени доказателства за евентуалните вреди, които жалбоподателят би претърпял от прекратяване на регистрацията на МПС-то, предмет на ПАМ. Не са посочени и конкретни последици, които би причинило изпълнението на заповедта и с които сериозно се засягат интереси на жалбоподателя. Обстоятелството, че дружеството извършва търговска дейност, свързана със сключване на лизингови сделки с предмет МПС, също не е основание за такъв извод,

доколкото процесният автомобил не е единственият, с който разполага, следователно прекратената му регистрация няма да окаже съществено въздействие върху дейността и икономическото му състояние. Наред с това, засегната от мярката би била по-скоро дейността на ползвателя на МПС, който обаче не е страна в производството по обжалване на заповедта и в настоящото. Не се представят доказателства, че П. Л. БГ ЕООД ще понесе финансови загуби, включително на договорно основание, във връзка с издаване на процесната заповед.

На следващо място, искането е за спиране на допуснато предварително изпълнение по силата на закон - ЗДвП. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния. Преценката не е на органа, а на законодателя. Следователно е обърната доказателствената тежест и не органът следва да доказва необходимостта от предварителното изпълнение на акта, а неговият адресат следва да докаже, че вредите, които ще понесе, са несъразмерни спрямо преследваната цел за защита на обществения интерес. Съобразно константната съдебна практика, засягането на финансови интереси, вкл. и преустановяване на дейност и финансови загуби, не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществени и индивидуални интереси, предвидени в чл. 60, ал. 1 от АПК.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая прекратяването на регистрацията на МПС е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени и индивидуални интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата.

В допълнение следва да се посочи, че евентуалните вреди от обявения за незаконосъобразен административен акт подлежат на обезщетяване по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, вр. чл. 203 и сл. от АПК.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 60, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П. Л. БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], Комплекс БПС, Бизнес парк С. № 1,

[жилищен адрес] представлявано от Б. С. Д. – управител, и А. Д. П. – прокурисл, чрез адв. Ц. Н. С., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0248-000018/04.02.2024 г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закон за движение по пътищата, издадена от началник на РУ към ОДМВР – В., РУ – Бяла С., с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство – товарен автомобил Ф. К., с рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца. Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: